

DECIZIA NR. 270

Directia generală a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizată în temeiul prevederilor art. 183 (3) din O.G. nr. 92/2003 în vederea reluării procedurii administrative de soluționare a contestației depuse de catre SC.X

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov în Raportul de inspecție fiscală nr. și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr.

Suma contestată se compune din:

- TVA de plată;
- dobânzi aferente TVA ;
- penalități aferente TVA;
- impozit pe profit;
- dobânzi aferente impozit pe profit;
- penalități aferente impozit pe profit.

Prin Decizia nr. din 20.05.2005 emisă de Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei cu privire la suma reprezentând impozit pe profit suplimentar , TVA suplimentar și dobânzi de întârziere aferente stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. , până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii.

Prin adresa nr. ni s-a comunicat faptul că prin Rezoluția din 22.06.2005 a Parchetului de pe Lângă Judecătoria Brașov pronunțată în dosarul nr. s-a dispus în temeiul art.228 alin 6 raportat la art. 10 lit d din Codul de procedură penală ,cu aplicarea art. 45 alin.1 din Codul de procedură penală raportat la art. 38 din Codul de procedură penală, cu aplicarea și a art. 34 lit d din Codul de procedură penală, neînceperea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 11 lit c din Legea nr. 87/1994 republicată cu aplicarea art. 41 al.2 din Codul penal (4 acte materiale), art. 10 al. 2 din Legea nr. 87/1994 republicată cu aplicarea art. 41 al. 2 din Codul penal (68 acte materiale) , art. 292 din Codul penal cu aplicarea art. 41 al. 2 din Codul penal și ,respectiv , art. 37 din Legea 82/1991 cu aplicarea art.41. al. 2 din Codul penal (4 acte materiale).

Totodată s-a dispus disjungerea cauzei și trimiterea dosarului nou format la IJP -SIF Brașov în vederea identificării și tragerii la răspundere penală a , autorilor necunoscuți pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.10 al.2 din Legea 87/1994 și art. 290 al.1 din Codul penal, în formă continuă.

În baza art. 10.6 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,dat în aplicarea art. 182, prin adresa nr. 35.688/07.11.2005, biroul de soluționare a contestațiilor a solicitat Garzii Financiare Brașov să comunice dacă motivul de încetare a suspendării soluționării a rămas definitiv.

Prin adresa nr. Garda Financiară comunică faptul că împotriva Rezoluției a Parchetului de pe Lângă Judecătoria Brașov pronunțată în dosarul nr. nu a fost înaintată plângere.

Ca urmare , având în vedere faptul că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 183 alin.3 din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală , D.G.F.P Brașov , prin Biroul de soluționare a contestațiilor urmează a se investi cu soluționarea pe fond a cauzei.

I SC. X SRL contestă măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F.Brașov prin Raportul de inspecție fiscală nr. și prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. și solicită restituirea sumei de reprezentând TVA, impozit pe profit , dobânzi și penalități aferente , susținând că obligațiile stabilite suplimentar au fost achitate.

Petenta menționează în susținere faptul că în momentul în care se aprovizionează cu marfă nu putea verifica autenticitatea facturilor fiscale pentru că acest lucru necesită timp îndelungat și urmărea doar ca acesta să fie însoțită de documente legale.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. și Decizia de impunere nr. , organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F.Brașov au stabilit în sarcina petentei TVA de plată , dobânzi aferente TVA, penalități aferente TVA , impozit pe profit , dobânzi aferente și penalități aferente impozitului pe profit.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire , evidențiere și virare a obligațiilor fiscale la bugetul de stat în perioada 01.06.2000- 31.12.2004 , în baza prevederilor art. 102 alin 3 din O.G. nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală și a prevederilor pct. 102.4 lit. c și d din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea normelor de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Verificarea TVA și a impozitului pe profit s-a efectuat ca urmare a adresei nr. a Gărzii Financiare Brașov , înregistrată la D.C.F. Brașov sub nr. la care se anexează Nota de constatare nr.. din care rezultă faptul că un nr. de 68 facturi fiscale înregistrate în evidența contabilă a SC. X SRL nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative în conformitate cu prevederile Legii 82/1991 legea contabilității, și cu art.6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiar contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

Urmare a verificării s-a constatat faptul că SC. X SRL Brașov a înregistrat în evidențele contabile un nr. de 68 facturi fiscale emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi , nefiind înregistrați în Registrul Comerțului și pe cale de consecință nu sunt luați în evidență ca plătitori de TVA, sau furnizori care nu au procurat facturile fiscale pe căile stabilite de normele legale.

Având în vedere constatările efectuate asupra celor 68 facturi fiscale , organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozite și taxe către bugetul de stat astfel:

A fost considerată ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ , potrivit prevederilor art. 19 lit.a), art. 25 pct. B , lit a) și lit b) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată ; pct.10.6 lit g) din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000, art. 24 alin (1) lit a) , art.29 , pct.B lit a și lit. b) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată cu modificările și completările ulterioare, art. 62 alin (1) și alin (2) din H.G. nr. 598/2002 privind Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002.

Aferent TVA stabilit suplimentar , organul de inspecție fiscală , a calculat dobânzi de întârziere și penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea

creanțelor bugetare, art. 12-16 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare , art. 114-116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal cheltuiala înregistrată cu marfa aprovizionată pe bază de documente ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ pentru care a stabilit suplimentar impozit pe profit potrivit art.4 din O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit republicată și pct. 6 ali. (1) lit.m din H.G. NR. 402/2000 privind metodologia de calcul a impozitului pe profit.

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar organul de inspecție fiscală a calculat dobânziși penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12-16 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare , art. 114-116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III Având in vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1) Referitor la TVA de plată suplimentar dobânzi aferente TVA și penalități aferente TVA .

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este dacă societatea poate beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată , în condițiile în care documentele justificative privind aprovizionarea cu mărfuri nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv acestea au fost emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi sau care nu au procurat documentele pe căile stabilite de normele legale.

Verificarea s-a efectuat urmare adresei Autorității Naționale de Control-Garda Financiară și adresei nr. a Comisariatului de Poliție al Județului Brașov prin care se solicită stabilirea în întregime a cuantumului prejudiciului creat bugetului statului prin încălcarea prevederilor normelor legale în vigoare care reglementează actele și faptele de comerț.

Perioada supusă verificării :01.06.2000--31.12.2004.

Din verificarea provenienței facturilor fiscale cu care SC.X SRL s-a aprovizionat cu mărfuri , a rezultat că, în perioada 01.06.2000-31.12.2003, o parte din facturi :

- aparțin unor contribuabili înregistrați ca plătitori de TVA dar au fost emise în numele altor agenți economici înregistrați ca plătitori de TVA , cu date de identificare completate eronat;

- au fost emise în numele unor persoane juridice înregistrate ca plătitori de TVA dar care la data emiterii facturii figurau ca radiate de la Oficiul Registrului Comerțului;

- denumirea furnizorului, codul fiscal și nr. de înregistrare de la Registrul Comerțului nu aparțin aceleiași persoane juridice în numele căreia a fost emisă factura.

- facturile fiscale emise nu au completată data emiterii lor.

În speță, referitor la exercitarea dreptului de deducere , pentru perioada 01.06.2000-01.06.2002 sunt aplicabile prevederile art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată care precizează:

“ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.”

În drept art. 24 , alin.(1)lit.(c) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată , cu aplicabilitate de la 01.06.2002, specifică:

“ART. 24

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Cu privire la întocmirea documentelor art. 25 lit B , pct.b) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată cu modificările și completările ulterioare precizează:

“B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului”

De asemenea art. 25 lit C alin 2 din O.U.G. 17/2000 privind TVA precizează:

“Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.”

Aceeași prevedere legală a fost menținută și prin Legea nr. 345 /2002 privind taxa pe valoarea adăugată , cu aplicabilitate de la 01.06.2002.

Din cele precizate mai sus , se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, contestatoarea avea obligația de a justifica suma taxei pe valoarea adăugată prin documente întocmite conform legii , de a solicita furnizorului “ *documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate*” , precum și de a “*verifica întocmirea corectă a acestora*”.

Întrucât ,urmare verificării s-a constatat că un număr de 68 facturi fiscale sunt emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit fictivi, nefiind înregistrați în Registrul Comerțului și pe cale de consecință nu sunt luați în evidență ca plătitori de TVA, sau furnizori care nu au procurat facturile fiscale pe căile stabilite de normele legale ,în speță sunt aplicabile prevederile pct. 10.6, lit g) din .HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată se precizează:

“10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;”

Totodată art. 6 din H.G. nr.831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora specifică:

“ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Referitor la întocmirea documentelor , petentei îi sunt aplicabile și prevederile art. 7 , anexa 1B din H.G. nr. 831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilăși a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora care precizează:

“ART. 7

Înscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile.”

Prin art. 119 din H.G. 704/1993pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii Contabilității nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ astfel:

“119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”*

Având în vedere prevederile legale enunțate se reține faptul că facturile fiscale care au făcut obiectul cauzei ,evidențiate în anexa la Raportul de inspecție fiscală nr. , emise de către alți furnizori decât cei cărora le-au fost atribuite de distribuitorii autorizați de

documente cu regim special, sau furnizori care nu sunt înregistrați în Registrul Comerțului nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Prin urmare documentele în speță nu îndeplineau calitatea de documente justificative, în înțelesul prevederilor din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82 /1991, aprobat prin H.G. nr. 704/1993 și din H.G. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi nu este deductibilă așa cum în mod legal au constatat organele de control din cadrul D.C.F. Brașov prin Raportul de inspecție fiscală nr. 616/2/02.02.2005.

În temeiul pct 10.7 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, dat în aplicarea art. 182, prin adresa nr. 35.688/07.11.2005, biroul de soluționare a contestațiilor a solicitat Garzii Financiare Brașov punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport de soluția organelor penale.

Prin adresa nr. din 16.11.2005. Garda Financiară Brașov comunică faptul că își menține punctul de vedere exprimat prin Nota de constatare nr. din 17.07.2004.

Sușinerile petentei nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât dispozițiile art. 25 lit c alin. 2 din O.U.G. NR. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată nu disting cu privire la cel care procură, ci enunță doar: *”documentele justificative care nu sunt procurate pe căi legale și nu sunt corect întocmite”* iar art. 6 din H.G. 831/1997 menționat mai sus precizează că: *”Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”*

În speță un număr de 68 facturi fiscale nu au fost achiziționate de către furnizorii înscrși pe ele de la distribuitorul autorizat de Ministerul Finanțelor, sunt furnizori fictivi sau furnizori care nu au procurat documentele pe căile stabilite de normele legale.

Având în vedere cele enunțate se constată că organele de control au procedat legal la recalcularea taxei pe valoarea adăugată rezultând TVA de plată suplimentar, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Deasemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile aferente TVA potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

2) În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar, dobânzi și penalități aferente impozit pe profit

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu descărcarea gestiunii de marfă în condițiile în care facturile de aprovizionare nu au calitatea de document justificativ, respectiv acestea au fost emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi sau care nu au procurat documentele pe căile stabilite de normele legale.

Comisarii Gărzii Financiare, prin Nota de constatare nr. și organele de control fiscal din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov au verificat deductibilitatea cheltuielilor cu aprovizionarea de marfă evidențiată în contabilitate și îndeplinirea condițiilor de documente justificative a facturilor fiscale constatând că în perioada 08.06.2000-29.07.2003, un număr de 68 facturi înscrise în anexa la Raportul de inspecție fiscală nu îndeplineau calitatea de document justificativ nefiind procurate pe căi legale de către furnizorii înscrși în ele,

conform informațiilor primite de la distribuitorul autorizat de documente cu regim special sau de la Oficiul Național al Registrului Comerțului

În perioada 01.06.2000-31.08.2001 SCX SRL era plătitoare de impozit pe profit.

Cauzei supuse soluționării îi sunt aplicabile prevederile art. 6 din H.G. 831/1997 Hotărâre pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora care specifică:

“ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

De asemenea potrivit art. 6, lit m) din O.G. 217/1999 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit se precizează:

“(6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”

Această prevedere legală a fost menținută și prin art.9, pct 7 lit j) din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit aplicabil de la data de 01.07.2002.

Prin art. 119 din H.G. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii Contabilității nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ astfel:

“119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”*

Față de prevederile legale enunțate anterior , rezultă că facturile care nu aparțin furnizorilor înscrși în ele, facturile de la furnizori care nu sunt înscrși în Registrul Comerțului și cele care nu sunt procurate de la distribuitorii autorizați nu îndeplinesc calitatea de document justificativ , nu pot fi înregistrate în contabilitate, astfel încât nici cheltuielile efective cu marfa nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil , impunându-se recalcularea profitului și a impozitului pe profit datorat.

Potrivit celor de mai sus se reține faptul că simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor cu marfurile înscrise în facturile care fac obiectul cauzei nu este suficientă pentru ca acestea să fie deductibile fiscal.

În lipsa datelor cerute de Legea contabilității nr.82/1991, legea fiscală prevede că înscrisurile care nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative , nu se pot admite pentru deducerea cheltuielilor la calculul profitului și implicit a impozitului pe profit.

Potrivit celor de mai sus , cheltuielile cu mărfurile aprovizionate pe baza documentelor care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ nu pot fi acceptate la deducere.

Ca urmare ,comisarii Gărzii Financiare Brașov și organele de control din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov au procedat în mod legal la calcularea profitului impozabil pentru perioada 01.06.2000- 31.08.2001 și stabilirea diferenței de impozit pe profit suplimentar astfel încât urmează a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere.

De asemenea urmează a se respinge contestația pentru dobânzile și penalitățile aferente impozit pe profit potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul “.

Avand în vedere cele reținute și în temeiul at.185 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, se :

D E C I D E :

Respingerea contestației formulată de către SC. X SRL , înregistrată la D.G.F.P Brașov sub nr.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.